

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Σὲ βλέπω κάπως σκεπτικόν. Τί σκέπτεσαι βρε Γιάννη;
 Γ.— Τὴ Δράμα συλλογίζομαι μὲ τὸν ἐν Ἰορδάνη.
 Μ.— Ὅσο νὰ συλλογίζεσαι Δράμα καὶ Μιτυλήνη,
 καμμία μεταρρῦθμισις δὲν πρόκειται νὰ γίνη.
 Οὐδετερότη θέλω γὼ κι' ἀδράνεια μεγάλη
 κι' ἂν βουλευτὴ τὸν ἔκαμες τὸ Βενιζέλο πάλι
 ἀπὸ σφαιρίδια χρυσαῖ εἶτε κι' ἀπ' ἀσημένια,
 γὼ ποῦ δὲν τὸν ἐκτιμῶ
 ἑκατοντάκις προτιμῶ
 τοῦ Στεφανῆ τὰ γένηα.

Ἄν ἐτρελλάθησαν γι' αὐτὸν
 τὰ πλήθη τῶν πατριωτῶν
 στὴ Λέσβο καὶ στὴ Δράμα,
 τὸ θεωρεῖς γιὰ σοβαρὸ καὶ γιὰ σπουδαῖο πρᾶγμα;
 Κι' ἂν ἔστω πῶς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βασιλείου μέρη
 ὑποτεθῆ πῶς κάνουνε ἀμὰν γιὰ τὸ Λευτέρη,
 νομίζεις πῶς θὰ δώσουμε τοῦ κόσμου σημασία
 νὰ βγάλουμε τὸ Γούναρη ἀπὸ τὴν ἔξουσία;

Γ.— Μωρὲ μὰ ποῦ βασιζεσαι ποῦ κάνεις τέτοια κρίσι;
 Δὲν ἔχομεν τὸ σύνταγμα;...
 Μ.— Τῶχομε καταργήσει.
 Γ.— Γιατὶ τὸ ἐκατέρωθες;
 Μ.— Γιατί; Γιατ' ἔτσι θέλω!
 Τὸ καταργῶ
 ν' ἀπαλλαγῶ
 ἀπὸ τὸ Βενιζέλο
 ποῦ τότε μὲ τὴν ἀπογὴ τὸν εἶχ' ἀπομακρύνει
 καὶ τώρα μοῦ ξανάρχεται ἀπὸ τὴ Μιτυλήνη!

Μὰ κι' ἂν ἐμπῆκε στὴ Βουλὴ,
 σὲ τί θὰ μᾶς φοβίστη;
 Ἄν δὲν βαριέται ἄς μιλῆ,
 ἐμᾶς δὲν θὰ μᾶς πείσῃ
 ν' ἀλλάξουμε πολιτικὴ καὶ νὰ φανοῦμε ἄλλοι.
 Ὁ Γούναρης ἐγγύμω μᾶς ἔχει τὸ κεφάλι
 καὶ πλέον δὲν πιστεύομεν σ' αὐτὸν τὸν φαναρόνον
 ἀλλὰ εἰς τὴν ἀβροῦτα τῆς Βουλγαρίας μόνον.

Γ.— Ἐλα στὸ νοῦ σου, βρε Μαρῆ,
 καὶ βλέπε τί χρυσοὶ σωροὶ
 στὴν κάλη του κυλᾶνε.
 Μ.— Τρεῖς κατασκόπους σπῆτι του τῶχο καὶ τὸν φυλᾶνε,
 καὶ κατὰ τὰς ἐπτάμισυ π' ἀρχίζει καὶ νυκτώνει
 πάω κι' ἐγὼ καὶ κρύβομαι στοῦ Γίγα τὸ πορτόνι.
 Γ.— Καὶ διὰ ποῖαν ἀφορμὴν κατάσκοπός του εἶσαι;
 Μ.— Μὰ εἶναι ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ μὴν τονὲ φοβεῖσαι;
 Ἐνας ζουρλὸς ποῦ ἀπαιτεῖ
 συμμετοχὴ καὶ δρᾶσι,
 εἶν' ἱκανὸς τὸ κάθε τι
 νὰ μᾶς κατασκευάσῃ!

Γ.— Τί ἀνεκάλυψες λοιπὸν μὲ τὴν κατασκοπεῖα;
 Μ.— Δὲν εἶδα τίποτε σαφὲς ὅσες φορὲς ἐπῆα
 ἀλλὰ ὑποψιάζομαι πῶς κάτι θὰ συμβαίνη
 γιὰτὶ ποτέ του φρόνιμος ὁ σατανᾶς δὲν μένει.
 Γ.— Ὡστε δὲν εἶναι ψέμματα πῶς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
 γυρίζουν οἱ κατάσκοποι καὶ μᾶς ἐπιτηροῦσι
 κι' ἐξάρτεον καὶ ζηλευτὸν
 ἰδρῦθη σῶμα ἐξ αὐτῶν
 μ' ὀργάνωσι τελεία;
 Μ.— Ἀπείρους ἔχομε κι' ἐμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγγλία
 θαρρῶ πῶς μὲς' στὸ κράτος μας περισσοτέρους ἔχει
 εἰς ἄνδρας καὶ στελέχη
 κι' εἶμ' εὐτυχῆς ποῦ μ' ἔφερες νὰ ζήσωμεν στὸν τόπον
 τοῦ μακαρίου Στεφανῆ
 ἔνθα χαφιέδων πλησμονὴ
 καὶ πλήθος κατασκόπων.

Τί λὲς κι' ἐσύ;
 Γ.— Τί νὰ σοῦ πῶ ἀφοῦ μυαλό δὲν βάνεις
 κι' ἀπ' ὅσα σ' ἐσυμβούλευα, τὰ ἐναντία κάνεις!
 Τί νὰ σοῦ πῶ ποῦ δὲν μ' ἀκοῦς νὰ βγῆς μὲ τὴν Ἀνιάτα
 παρὰ τραβᾶς οὐδέτερος ἀπὸ τὴν ἄλλη στράτα!
 Τί νὰ σοῦ πῶ, μωρὲ κουτέ, ποῦ δὲν καταλαβαίνεις
 πῶς πίσω σὰν τὸν κάβουρα πολιτικῶς πηγαίνεις,
 ἀλλὰ νομίζεις πῶς λαμπρὰ σὲ κυβερνοῦν ἐπιούτοι
 ποῦ τὸ μυαλό τους πρὸ πολλοῦ ἐγένιχε κουρκοῦτι!

Τί νὰ σοῦ πῶ ἀφοῦ καὶ σὺ κι' ὁ Γούναρης ἀντάμα,
 δὲν βλέπετε τί γίνεται στὴ Λέσβο καὶ στὴ Δράμα
 καὶ μέσα στὴν πρωτεύουσαν καὶ πέραν εἰς τὰς Πάτρας
 ἀφ' τοῦς θερμοῦς καὶ ἀκραιφνεῖς τοῦ Βενιζέλου λάτρας,
 ἀλλὰ μοῦ ἐπιμένετε
 μὲ τὸ σταγιὸ νὰ μένετε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τί νὰ σοῦ πῶ ἀφοῦ τολμᾶς νὰ λὲς, μωρὲ σκουλήκι
 βεβαίαν καὶ ὀριστικὴν τοῦ Κάιζερ τὴ νίκη

εἰς ὥρας ποῦ οἱ Σύμμαχοι τῶψήσανε τὴν κάπα
καὶ πότε στὴν Ἀμερικὴ καὶ πότε πρὸς τὸν Πάππα
προστρέχει ὁ ἀήτητος ζητώντας τὴν εἰρήνη!
Τί νὰ σοῦ πῶ ποῦ τώρα πῆ ἀ τὸ πάθος δὲν σ' ἀφίνει
ν' ἀντιληφθῆς τὴν πλάνη σου καὶ νὰ κατανοήσης
πῶς τὸ ξερό σου δυστυχῶς ἀργὰ θὰ νὰ χτυπήσης!

M.— Μωρ' ὅσο καὶ νὰ προσπαθῆς τὴ γνώμη νὰ μ' ἀλλάξεις
ἐγὼ θ' ἀνήκω πάντοτε στοῦ Γούναρη τὰς τάξεις
γιατὶ ἐκεῖνον εὗρηκα πολιτικὸν σωτήρα
ποῦ συνεχῶς ὡς ἔφεδρος τρεῖς ἄδειες ἐπῆρα
καὶ τώρα ποῦ προτίθεμαι νὰ τοῦ ζητήσω κι' ἄλλη,
ἐλπίζω πῶς προσκόμματα δὲν θὰ μού παρεμβάλῃ.

Ἐν χρόνοις, φίλε μου δεινοῖς,
ὁ Γούναρης κι' ὁ Στεφανῆς
εἶναι καλοὶ γιὰ μένα
ποῦ στρατιώτην μὲ κρατοῦν οὐδέτερον καὶ ἡμερον
καὶ συμπάρο μέχρι σήμερον
δὲν ἔρριξα κανένα.

Ἡ τακτικὴ τοῦ Στεφανῆ
ἐμένανε μ' ἀρέσει,
ποῦ μὲ βαστάει ἀδρανῆ
μακρὰν ἀπὸ τὸ φέσι
κι' ἐπὶ τῆς ὑπουργείας του κρυφὸ καμάρι τῶχω
ποῦρθ' ἀφ' τὸ σπῆτι μου πεινῶν
κι' ὡς στρατιώτης ἀδρανῶν
ἐπάχυνα στὸ λόχο.

Ἐιούτ' εἶν' ἡ πολιτικὴ ποῦ καθενὸς ἀρέσει.
Τί θέλω γὼ νάχω πυγμὲς καὶ χαλινούς στὴ μέση;
Κι' ἂν θέλῃς, Γιάννη, καθαρὰ τὰ πράγματα νὰ ποῦμε
ἔτσι ἐμάθαμ' οἱ ρωμηοὶ ἀνέκαθεν νὰ ζοῦμε.
Ἔτσι καθὼς ὁ Γούναρης μᾶς κυβερνάει τώρα
ποῦ κι' ἡ μαγκοῦρες βγαίνουνε κι' ἡ καραμπίνες φόρα
κι' ὅ,τι ῥουσφέτι νὰ ζητᾶς,
ὅταν τὸ πόδι σου πατᾶς,
ὁ Ράλλης νὰ στὸ δίνῃ
καὶ οὕτω πως αἰσθάνεσαι πῶς ζῆς στὴ ῥωμηοσύνη!

Δὲν μοῦ τ' ἀλλάξεις τώρα πῆ ἐμένα τὸ κεφάλι.
Τὴν εὐκαιρία ποῦθελα τὴν βρήκα μὲ τὸ Ράλλη.
Σὲ μαῦρες κι' ἄχαρες στιγμὲς,
μ' ἀνόρθωσες καὶ μὲ πυγμὲς
δὲν δύναμαι νὰ ζήσω.
Τὰ παλαιὰ συστήματα ἐγὼ θ' ἀκολουθῆσω
Τοῦ ἑλληνοῦ ὁ τραχηλὸς πυγμῆν δὲν ὑποφέρει
κι' ἂν δὲν τὸ λέμε τοῦ Γκαλήπ, τὸ λέμε τοῦ Λευτέρη!

Στά δικά μου νάμαι θέλω
μαζωμένος σὰν τὴ γάτα·
πάρε σὺ τὸ Βενιζέλο
νὰ βοχτήσης τὴν Ἀνιάτα,
ἔβγα σὺ μὲ τὸ Μεσία
ἦρως γιὰ τὸν ἐθνισμό σου.
Στὴ χαρίζω τὴν Ἀσία·
πάρτη γιὰ λογαριασμό σου!

Ἀπὸ δῶ πάνε στὴν Πόλι κι' ἀπὸ κεῖθε στὸν Τσεσμέ
οὐρε κάμε τὴ δουλειά σου κι' ἄσεμ' ἤσυχον ἐμέ.

Σύρε χτύπα τοὺς Βουλγάρους, σύρε γκρέμισε τὴν Πύλη
κι' ἄσεμ νὰ ἤσυχάζω
καὶ οὐδέτερος νὰ βορίζω
τοῦ Σκουλούδη χαμομήλι.

Δὲν μὲ πείθεις νὰ ἐξέλθω σὲ καινούργια ξαφνικά
καὶ νὰ βγῶ σὲ κακουχίες
τώρα μέσ' στὴς εὐτυχίες
ποῦβρ' ὁ Ράλλης δανεικά!

Γιὰ φαντάσου, μωρὲ Γιάννη, τί ἀπάντημα χαρά,
μέσ' στὴ φτώχεια τὴ μεγάλη
δι' ἐνεργειῶν τοῦ Ράλλη
θὰ χορτάσουμε παρᾶ
κι' ὁ παρᾶς αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς κρίσιμους τὰς στιγμὰς
νὰ εὐεργετῆ τὸ κόμμα καὶ τοὺς ὁπαδοὺς ἡμᾶς.

Τώρα πῶχομε παράδες
μὴ μοῦ μελετᾶς κανυγάδες
καὶ πολέμους συχαμένους.
Ἄσ' περάσουμε δυὸ μῆνες σχετικῶς εὐτυχισμένους
κι' ἴσα μὲ τὸ Θεριστή,
πάλι κάποια εὐτυχία θὰ μᾶς παρουσιαστῆ!

Ἄς περάσουμε δυὸ μῆνες
νὰ μπαλώσουμε τῆς πείνης
καθενὸς ποῦ τοῦ χρωστοῦμε
ἄς μπαλώσουμε τὸ κόμμα
κι' ἄς ταῖζουμε κι' ἀκόμα
τοὺς φαντάρους ποῦ βαστοῦμε
κι' ἔως ὅτου ποῦ τὸ χρῆμα ἐντελῶς ἐξαντληθῆ,
κάποιος τρόπος θὰ βρεθῆ
οὕτως νὰ προοδεύῃ κι' οὕτως νὰ εὐδαιμονῆ
ἡ Ἑλλάς ἐν ταῖς ἡμέραις οὐδέτερου Στεφανῆ!

Ἄν τὴν στάσιν μας τὴν κρίνει
ἡ Ἀνιάτα μπερδεμένη,
καὶ γιὰ τοῦτο δὲν μᾶς δίνει
μιὰ πεντάρα τσακισμένη,
ὅ,τι ἔχομε στὸ Κράτος μεταξὺ μας θὰ τὸ φᾶμε,
μὰ στὸ πλάϊ της δὲν πᾶμε!

Πεῖσμα τῶβαλ' ὁ Σκουλούδης, πεῖσμα τῶβαλα κι' ἐγὼ.
Κι' ἂν στὸ βάραντρον μοῦ λένε πῶς τὸ Κράτος ὀδηγῶ,
τὸ χαβᾶ μου θὰ τραβάω κι' ἡ ὠράια ἡ κακὰ
θὰ τὴν ἔχω, μωρὲ Γιάννη,
τὴν Ἀγγλία στὸ τηγάνι
ὅσο βρῶσκω δανεικά!

Τί χαρὰ κι' αὐτὴ στὸ Κράτος τῶν Ἑλλήνων τῶν μὴ δρώντων!
Ταῖς πρεσβείαις τῶν γερόντων
εὐρεθῆκανε λεφτὰ
γιὰ νὰ παίξουμε τὴ μπάλα,
κι' ὅσο ποῦ νὰ φᾶμ' αὐτὰ
ἔχει ὁ Θεὸς καὶ γι' ἄλλα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΙΜΝΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΙΒΟΥΡΙΟΥ

Με στίχους βγαίνω και μελω
στον πρεσβευτή τόν 'Ιταλό.

'Εξοχώτατε, μανθάνω μετά λύπης περισσής
πώς στην 'Ηπειρο κουνούπι μᾶς ἐγίνατε και σεῖς.
'Εξοχώτατε, λυπούμαι πού στα ἴσια δὲν τραβᾶς
ἀλλ' ἀρχίνησες νὰ πιάνης *κόντρα τέμπο* τὸ τραγοῦδι
και τοῦ φέρνεις τοῦ Σκουλούδη
δυσαρέστους προστριβᾶς.

'Εξοχώτατε Μποσδάρη,
φίλε μας ειλκρινῆ,
δὲν μᾶς φθάνουν οἱ Βουλγάροι
και οἱ Αὐστρογερμανοί,
παρὰ μπαίνουν κι' οἱ Φρατέλοι στὸ λαιμὸ νὰ πᾶς πατοῦν
ἐν ἡμέραις πού ὀμίχλες πανταχοῦ ἐπικρατοῦν.

'Αν ἐβγῆκες πριμαντόνα
και χορεύεις στὸν Αὐλῶνα,
θὰ στὴ σπάσω τὴν κιθάρα
ἀν κατέβης στὴ Χειμάρα.
Κι' ἀν γυρεύς τὸ Δελβίνο
νὰν τὸ καταγῆς κι' ἐκεῖνο,
πλέον δὲν σὲ ὑποφέρνω
και στὸ διάλογο σὲ στέρνω
μ' ὄλο σου τὸ μαντολίνο!

Κάρο ἀμῖκο,
δὲν θὰ σι' ἀφίκο
τὰ βιλαέτια πού μῶχες ἀνίξει.
Τέτοιο φρατέλο
τί τόνε θέλω
ἀφοῦ γυρεύει νὰ με ὀουφήξει!

'Αν θέλῃς κέρδη ἀφ' τὸν ἀγῶνα,
πάρ' τὸ 'Ιτζόντισο με τὸν Καδρόνα
πάρ' τὸ Τριέστι, πάρε τὴ Βιέννα,
κι' ἄσεμ' ἐμένα
μὴ με πειράξεις
ἀφοῦ τὴν στάσιν μου και σὺ θαυμάζεις
και λὲς πῶς θέλω συγχαρητήρια
ποῦν' ὁ στρατός μου . . . σι' ἀναρωτήρια!

'Ω 'Ιταλία
πού στὴ φιλία
φαίρνεσαι πάντοτε σταθερωτάτη,
ποσῶς δὲν ἔχω ἀμφιβολίας
πῶς ὅσον οὔπω χάριν φιλίας
θὰ μοῦ τὸ βγάλῃς και σὺ τὸ μάτι!

'Ω 'Ιταλία
κόρη τελεία,
χαριτωμένη!
Δεῖξ' τὴν ἀγάπῃ σου και στὴν 'Ελλάδα
ἀφοῦ τὴν εὐρηκὲς τὴ φιλενάδα
με τὸ Σκουλούδη ξεκουσιασμένη!

ΣΤΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟ

'Ὅστε λοιπόν, Μεσία μου, πολιτικὸ σαῖνι,
ἀν ἀποχὴν ἐτήρησες,
πάλι μᾶς ἀπογύρισες
ἀπὸ τὴ Μιτυλήνη.
'Ὅστε λοιπόν, Μεσία μου, ὡς εὐ ἀνεπαρέστης
σὰν τὸν 'Απρίλη θαλερὸς
και σὰν τὸ Μᾶη φλογερὸς
μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς ζέστης.

Καλῶς μᾶς ὤρισες σωτήρ και τῆς πατρίδος σκέπη
π' ὁ Γούναρης σὰ διάλογο μπροστά του θὰ σὲ βλέπη
καθὼς και κάθε βουλευτῆς τοῦ κόμματός του βλάμη.
'Αλλὰ κι' ἀν ἤρθες, τί μπορεῖς, Μεσία μου, νὰ κάμῃς
ἀφοῦ κι' ἡ παρουσία σου θάναι σχεδὸν χαμένη
κι' οὔτ' ἡ πυγμὴ σου θὰ μπορῆ νὰ εἶναι σηκωμένη!

Δὲν ξέρω τί θὰ καρπωθῆς μ' αὐτὸ τὸ βουλευτικὸ
ἀφοῦ θὰ ἦναι γύρω σου οἱ ἐθνικοὶ τζιτζικοὶ
κι' ὅσο νὰ δείχτης τὴ στοργὴ και τὴν ἐπιμονὴ σου
ἐκεῖνοι τερετίζοντες θὰ πνίγουν τὴ φωνὴ σου.
Δὲν ξέρω τί ὀφέλεια στὸ κόμμα σου θὰ δώσης
ἀφοῦ θὰ εἶν' ἀδύνατον νὰ φέρῃς ἀνορθώσεις.
Δὲν ξέρω γιατί ἔρχεσαι στὴ βρωμα νὰ καθίσης
ἀφοῦ δὲν θάχῃς τὸ τσαπὶ νὰ τὴν ἐκκαθαρίσης!

'Εξίσταμαι και ἀπορῶ τὸ πῶς ἀποφασίζεις,
ἀφοῦ καλῶς τὰ πράγματα, Μεσία, τὰ γνωρίζεις
ν' ἀναμιχθῆς μέσ' στὴ Βουλὴ με προεστῶν ταμπάκους
και νὰ τὰ βάλῃς μόνος σου με τὸσους βρυνκολάκους!
Σφάλεις, Λευτέρη μου, πολὺ
ἀν σκέφτεσαι πῶς τὴ Βουλὴ
θὰ τὴν ἀγάσῃς φέρνοντας μαζί τὸν 'Ιορδάνη,
γιατί κανένα βάπτισμα τὴ λέπρα δὲν τὴν πιάνει!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΣΤΑΝΤΑΝΕ

'Υψηλὸς τὸ σῶμα,
χαμηλὸς κολάρος,
μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα
περπατεῖ σὰν γλάρος
μέσ' στὴν 'Αττικὴ.
Νέος ὄλο γλύκας
Πόσον τὸν γουστάρω!
'Εμαθε πῶς προῖκες
εἶναι με τὸ κάρρο
και... καραδοκεῖ!

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

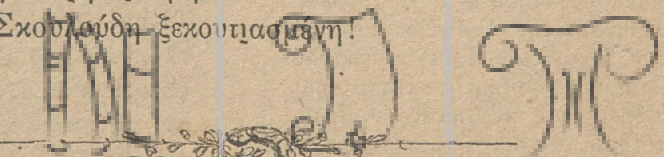
Δὲν μοῦ λὲς κοιμῆ γρηοῦλα
πῶχῃς τὴν ἐπιμονή,
νὰ πετιέσαι κοπελοῦλα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Δὲν θὰ γείσης; δὲν θ' ἀσοπίσης
ἀκατάβλητη γοργόνα,
Εἰς τὸν κόσμον πού θὰ ζήσης,
περασμένη μου μπωτέ,

δλο νηάτα θά γνωρίσης
και γεράματα ποτέ;
"Αχ! επίμονος κυρία!
Λύσε μου την άπορία.
Μυστικό μὴν τὸ φυλάς!
Πέσμου το και μὴν καζώνης,
πῶς μπορεῖς και κατορθώνεις
τόσους χρόνους νά γελάς!

Η ΞΑΝΘΗ

Ἡ ξανθὴ μὲ τὸ ψαθάκι
εἶναι φρίνα ζωγραφιά.
Σὰν σαμπάνιας ποτηράκι
νά τὸ πιῆς μὲ μὰ ῥουφιά!
Τί μοντέρνο πιτσιουδάκι
ἡ ξανθὴ μὲ τὸ ψαθάκι!
Σὲ κυττάζει και λιγώνεις.
Τὴν κυττάς και παλαβώνεις.
Μὲ τὸ μάγουλό της, μῆλο,
μὲ τὸ χεῖλι της, κεράσι,
προσπαθεῖ κι' αὐτὴ μὲ ζῆλο
κάθε μάτι νά χορτάση.
Καραμέλα στὸ χαράκι
ἡ ξανθὴ μὲ τὸ ψαθάκι!
"Αν δὲν ἔχη στὴν καρδιά της
ἔχει φλόγα στὴ ματιὰ της
ποῦ θερμαίνει κάθε τζάκι
ἡ ξανθὴ μὲ τὸ ψαθάκι!

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟΝ

Κομπὸς, χαρίεις και . . . σαχλὸς
λατρεύει μὲ μανίαν
τὴν μουσικὴν τὴν ποίησιν
και τὴν καλλιτεχνίαν.
Μὰ μ' ὄλη τὴ λατρεία του
ὁποῦ τὸν κατατρώγει,
χυλόπητα διηνεκῶς
ἀπ' τὰς **Σειρήνας** τρώγει.
Και καταφεύγει ὁ δύστηχος
σ' ἰδανικὰ κατώτερα
Sic transit munti gloria
Λοιπὸν . . . και εἰς ἀνώτερα!

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

Ἐέρω μὰ μελαγχροινὴ
ποῦ τὸ δόντι της πονεῖ
κι' ἀποτέλεσμα δὲν φέρει
τ' ὀδοντογιατροῦ τὸ χέρι.
Ἐέρω μὰ μελαγχροινὴ
ποῦ τὴν τρέλλανε τὸ δόντι.
Τὴν ἀπέλεισαν οἱ νηοὶ
κι' ἐν μεγάλ' ὑπομονῇ
τὴν κουράρουν . . . οἱ γερόντοι!

* ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ *

ΛΑΓΟΣ ΚΑΙ ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ

(Μῦθος λαϊκός, ἀλληγορικός).

"Ενας φρόνιμος λαγὸς
—λέει σὲ μῦθό του ὁ λαός—
ἀπ' τὸ θέρος εἶχε φτιάσει
μὴ φωληὰ νά ξεχειμάση.

Μὲ τὴν πρώτη τὴ βροχή,
ἄφισε τὴν ἐσοχὴ,
στὴ φωληὰ του μέσα τρέχει
κι' ἔβλεπε ποῦ πέρα βρέχει.

Νά και φθάνει μ'πρὸς σ' αὐτὴ
ἀπὸ τὴν νεροποντὴ
ὁ σκαντζόχοιρος βροχμῆνος
ὡς τὸ κόκκαλο ὁ καυμῆνος!

Κι' εἶπ' εὐθύς εἰς τὸ λαγὸ
"Ἀσέ με νά μ'πῶ κι' ἐγὼ
στὴ φωληὰ σου μέσα λίγο.
Σὰν σταθῇ ἡ βροχὴ θά φύγω."

"Ἡ φωληὰ μου εἶναι μικρὴ
κι' ἄλλον μέσα δὲν χωρεῖ.
Θέλω νά σ' εὐχαριστήσω,
μὰ πῶς νά σ' οἰκονομήσω;

—Βλέπω πρᾶγμα λὲς σωστό
λίγο τόπο ὅμως ζῆτῶ
τὸ κεφάλι ν' ἀσφαλίσω
κι' ἔξω τὸ κορμί θ' ἀφίσω.

"Ὁ λαγὸς ὑποχωρεῖ.
κάνει τόπο ὅσο μπορεῖ
κι' ὁ σκαντζόχοιρος προβάλλει
λίγο λίγο τὸ κεφάλι.

"Ἐξάφνα σὲ μὴ στιγμὴ
σφαῖρα κάνει τὸ κορμί!
μέσα στὴ φωληὰ τρωπάνει
και φαρδὺς πλατὺς ξεπλώνει!

Τὸ λαγὸ σὲ μὴ γωνιά
τὸν στριμώχνει μ' ἀπονιά!
μὲ τ' ἀγκάθια τὸν τρωπάει
κι' ἂν πονῇ δὲν τὸν βρώταει.

Δίνει τόπο στὴν ὀργὴ
ὁ λαγὸς μὲ τὴ φυγὴ
κι' ἄφισε τὸ μουσαφίρη
στὴ φωληὰ του νοικοκύρη!

Στὰς παρούσας τὰς στιγμὰς,
πάνω κάτω και σὲ μὴς
ἐφαρμόζεται ὁ μῦθος!
Τὸν σκαντζόχοιρο ποῖας κάνει
ἀπ' τὸ σπῆτι νά μὰς βγάνη,
πρὸ πολλοῦ γνωστὸν στὸ πλῆθος!

CHEF

ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

— Κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ὁ ἐκ δεσποινίδων και νεαρῶν κυριῶν ὄμιλος τοῦ τέτυς, και κυρία τινὲς κατὰ πρόσκλησιν Γάλλων ἀξιοματικῶν ἐκ τῶν ἐνταῦθα ὁμοσυντων πλοίων, ἐξέδραμον εἰς Πλατὺν Αἰγιαλὸν τῆς Λάσης.

— Ἐξ ὧσων μετέσχον τῆς ἐκδρομῆς, ἐνθουσιάζοντα τὰς κυρίας Ἀγνήν Φ. Μεταξά, Κάτε Γ. Λοβέροδου, Μιμίτσαν Φ. Προκόπη, τὰς δεσποινίδας, Προκόπη, Τρωϊάνου, Σάνδρας, Μεταξά, Τουλ, Ἰγγλέση, Καπάτου, Σολωμοῦ, τὰς τρεῖς ἀδελφὰς Χάλδα και τοὺς κυρίους Ἀσπρογέρακαν, Φωκᾶν, Σπινέλην, Σάνδρας, Φραγκόπουλον, Ἰγγλέσην, Χάλδαν, Προκόπη, Γ. Βλάχον και Χρ. Βλάχον.

— Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἐπεκρίθη μετὰ δριμύτητος ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα, ὀλιγίσταν εὐτυχῶς, θαυμαστῶν τῆς Γερμανικῆς δόξσεως, οἵτινες ἰσχυρίζονται, ὅτι λόγῳ τῶν δυσμενῶν διὰ τὴν ἐπίσημον Ἑλλάδα συνθηκῶν ὑφ' ἃς οἱ Γάλλοι εὐρίσκονται ἐνταῦθα, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ πρὸς αὐτοὺς συναναστροφὴ ἡμῶν!

— Ἄλλ' ἀσχετῶς πρὸς τὸ ὅτι αἱ πρὸς τὴν Ἀντάντ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος παραμένονσι φιλικαί, κἂν ἐτι ὑποτεθῇ ὅτι διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπισταθμίας τῆς Γαλλικῆς μοίρας τὸ Κράτος ὑφίσταται μειώσιν τῆς ἀξιοπρεπείας του, εἰς τοῦτο βεβαίως δὲν πταίουσιν οὔτε οἱ Γάλλοι οὔδὲ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀλλ' οἱ ἀπεύθυντοι τῆς ὀλεθρίας πολιτικῆς τῆς ὁποίας δρέπομεν ἤδη τοὺς καρπούς!

— Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ προσκληθέντες μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως μετέσχον τῆς ἐκδρομῆς, χωρὶς νά λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ἀνόητον δημοσίευμα κυκλοφορήσαν τὴν προίαν τῆς Κυριακῆς διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεδιώχθη ἡ ματαιώσιν τῆς ἐκδρομῆς.

— Εἶναι πανθολογούμενον ὅτι χάριν τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς τῶν Γάλλων, ὁ τόπος ἀναζωογονεῖται και ἀποβάλλει τὴν μελαγχολικὴν του ὄψιν, προσλαμβάνων καθημερινῶς σφοδρὸς και ζῶην τῆς ὁποίας ἐστερεῖτο μέχρι τοῦδε.

— Ὁδὸ μόνον δὲ δὲν ὑπάσχει κίνδυνος νά ἐπέλθῃ ἔλλειψις τροφῶν ἐν τῷ τόπῳ, ἀφοῦ οἱ Γάλλοι ἐπαρκέστατα ὄντες ἐφοδιασμένοι, φαίνονται διατεθειμένοι και εἰς ἡμᾶς ἐν ἀνάγκῃ νά παρέχωσιν ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ και προκαλεῖται ἡ ἀθρόα κἀπόδοσις τῶν χωρικῶν ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς νήσου, οἵτινες φέρουσιν εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς πώλησιν τὰ προϊόντα των, και οὕτω προμηθευόμεθα πολλὰ εἶδη εὐθηρότερα ἢ πρότερον.

— Καὶ μὴ συμπρωσις: Καθ' ἣν ὥραν ἐγένετο ἡ προκαλέσασα τὴν . . . ἱερὰν ἀγανάκτησιν τῶν εὐαρίθμων πατριωτῶν (!) ἐκδρομῆς, ὁ νομάρχης κ. Γκόφας συνοδευόμενος ὑπὸ γάλλου ἀξιοματικῶν ἀποσταλέντος πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἀνταπέδιδεν ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν Γάλλον ὑποναύαρχον παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐτυχεν ἐγκαρδίῳ δεξιώσεως.

— Ἦρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πλοίων ἐγκαταστήντος εἰς τὸ ἀγγλικὸν προξενεῖον ἰδιαιτέρου τηλεγραφικοῦ γραφεῖου.

— Ὁ Δῆμος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νά παρέχῃ ἡμερησίως εἰς τὸν στόλον μέχρι 300 τόνων ὕδατος πρὸς 50 λεπτὰ ἑκάστον, ὁ δὲ στόλος θέλει χορηγῆ εἰς τὴν Ἡλεκτο. Ἐταιρίαν ἀνά τετράμηνον 100 τόνους γαιανθράκων πρὸς 80 δραχμὰς ἑκάστον.

Σ. Ζ. — Συνεπεῖα τοῦτου ἐκλιπούσης τῆς ἀνάγκης ἦτις ἐπέβαλε τὴν ὑπὸ τῆς Ἡλ. Ἐταιρίας ὑπερτίμησιν τοῦ βεῦματος κατὰ ἐν λεπτόν, ἤδη παρεχόμενων αὐτῇ εἰς εὐθυγὴν τιμὴν τῶν γαιανθράκων, ὀρθὸν εἶναι νά ἀρτῆ ἡ ὑπερτίμησις.

— Καὶ μὴ εὐενοῦσα τῆς Ἡλ. Ἐταιρίας Ἀπειληθείσης τῆς Ἑλλάδος ἔξω τῶν ἐν τῷ τόπῳ, πρὸς ἀποσβῆσιν τοῦ κινδύνου τοῦτου ὁ διευθυντὴς τῆς Ἡλ. Ἐταιρίας καὶ ἡγετῆς τοῦ κ. δημάρχου, ἐπροσυμπούθη νά παραστήσῃ ἐπὶ τῷ ἐπιτροπῆν 300 σακκοῦς ἀλευρῶν τῶν 78 ὀκάδων ἐπὶ τιμῆματι δραχ. 55 και 60 ὀ) ἑκάστον.

— Τὰς εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας γραφέντα περὶ τοποθετήσεως εἰδικῶν πυροβολείων εἰς τὰ Φάροσα, ἠλεκτρικῶν προβολέων ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Τηλεγράφου, ὡς και τὸ περὶ ἐπικειμένης ἐγκαταστάσεως ἀεροδρομίου εἰς Λυκαρδοπουλάτα, δὲν εἶναι ἀληθῆ.

— Ὁ νομάρχης Πατρῶν ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐνταῦθα νομάρχην, ὅτι ἐχορηγήθησαν πρὸς τὸν ἀλευροβιομηχανον κ. Γ. Κατσιόγεραν 90 χιλιάδες ὀκάδες σίτου διὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

— Ἀρξίμενης τῆς τακτικῆς εἰσαγωγῆς ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου τῶν κατηγοριῶν κατὰ τῶν ποιμένων, οἵτινες κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθρ. 14 τοῦ περὶ ἀγροφυλακῆς νόμου, δὲν προσέβησαν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην δήλωσιν, ἢ δὲν κατέβαλον τὴν νόμιμον ἐγγύησιν, ἐξεδικάσθησαν 25 ἐξ αὐτῶν, ἐξ ὧν αἱ 23 καταδικαστικαί.

— Ὁ νόμος οὗτος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔλλειπει τελείως κατ' οὐσίαν τὸ ἀπεύθυνον τῶν ἀγροφυλάκων, κατὰ τὸ εἰκοσάμηνον διάστημα τῆς ἄχρη τοῦδε ἐφαρμογῆς του, πολλὰ παρουσιάζει τὰ τρωτὰ, δεῖται βεβαίως τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ἐν πολλοῖς σπουδαιωτάτοις αὐτοῦ σημείοις.

— Ἐχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι οἱ βουλευταὶ Κεφαλληνίας τῶν ὁποίων τινὲς δικηγόροι ὄντες ἔχουσιν ἀντιληφθῆ τὴν ἀνεπάρκειαν και τὰ τρωτὰ τοῦ νόμου, θά ἐπιδείξωσι τὸ προσήκον ἐνδιαφέρον ἵνα βελτιωθῇ οὗτος.

— Ἡ διὰ ψηφίσματος τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀποφασισθεῖσα ἀφαίρεσις ὄλων εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως δημοτικῶν κρηνῶν, ἤρχισεν ἐνεργουμένη τιμηματικῶς. Καὶ τοῦτο, ὅπως μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἐκτελέσεως ὄλων τῶν αἰτηθειῶν ἰδιωτικῶν ἐγκαταστάσεων, μὴ ἀσθανθῶσι τὴν ἐλευθέρην ὕδατος αἱ μὴ ἀποκτήσασαι εἰσέτι τοιαῦτα οἰκογένεια.

— Αἱ δὲ διὰ τὴν ὑδροληψίαν ἐφεξῆς ἀποζημιώσεις ἐκανονίσθησαν ἀναλόγως τῆς θέσεως, τοῦ ἐπαγγέλματος και τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐκάστου ὑδρολήπτου.

— Ἐπὶ τέλους ἐπερατώθη ἡ ἐξέλεξις τῶν καταλόγων τῶν περιθαψιούχων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστάτων.

— Οὕτως δ' ἐγένετο ἑναρξίς ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης τῆς διανομῆς τῆς πρώτης δόσεως τοῦ ὀφειλουμένου εἰς τὰς οἰκογενείας ταύτας κυβερνητικοῦ ἐπιδόματος χορηγουμένου εἰς ἐκάστην βοήθηματος δεκαπέντε ἡμερῶν.

— Ἡ ἀναμενομένη δευτέρα δόσις θεοῦ εἶναι ἀγνωστον ἀνθ' ἔλθῃ. Χαλκοῦ ἐκομίσθη μικρὰ ποσότης ἣτις διανεμήθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιητικῶν.

— Ἡ ἐρίτιμος κυρία Μελομένη Χαρο. Γρεκούση, ἡ πάντοτε πρωτοστατοῦσα ἐν αἰσθημασι φιλανθρωπίας, και ἐπανειλημμένως ἐσεργετήσασα τοὺς πτωχοὺς τῆς γεννηθείρας αὐτῆς πόλεως Ληξουρίου, ἀπέστειλε και αὐτὴς ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν κ. Διον. Λιναρδάτον χιλίας δραχμὰς ὅπως διανεμηθῶσι κατὰ τὸ Πάσχα εἰς τοὺς ἐν Ληξουρίῳ ἀπόρους.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀνιά μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀνδρονίκης Ι. Σωτηριῶν εἰς οὗς εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην και ἐτάφη εἰς Φαρακλάτα ὁ ἀγαθὸς γέρον συμπολίτης Γεράσιμος Κοσμάτος σιτέμπορος.

ΠΑΝΕΡΗ!

"Ολοι νάχετε στὸ χέρι
Σιγαρέτα τοῦ Πανέρη
πῶχουν λουσο, πῶχουν γλύκα
κι' εἰν' τὰ μόνα ποῦ εὐρήμα
σιγαρέτ' ἀληθινά,
καὶ ἰσχυρὰ καὶ φηλά.
Τὸ πᾶσιν σ' εἶνε μέρη
τῆς σιγῆς τοῦ Πανέρη
καὶ τῶν κατ' ἐπὶ τῆς
τοῦ πᾶσιν σ' εἶνε μέρη
καὶ τῶν κατ' ἐπὶ τῆς
τοῦ πᾶσιν σ' εἶνε μέρη
καὶ τῶν κατ' ἐπὶ τῆς

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΕΛΙΟΘΗΚΗ
ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τύποις Π. Α. Πετράκου. — Ἀθήναι.